

gaa ikke med til højere ekstraordinære Militærudgifter end $31\frac{1}{2}$ Mill. Kr.; skulle de Herrer militære sagkyndige have $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til at flytte Kasererne for, maatte de have beregnet det, den Gang de udarbejdede Loven om de ekstraordinære Militærudgifter, og saa maatte vi den Gang have været stillede frit overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt vi under de Vilkaar vilde gaa med til den nye Hærordning. Det er nemlig muligt, at de Herrer, om de havde vidst, at det kostede 40 Mill. Kr. i Stedet for $31\frac{1}{2}$ Mill. Kr., ikke vare gaaede med dertil.

Jeg kan fuldstændig slutte mig til det Ønske, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalte om, at vi inden Valget havde vidst, at Garnisonernes Flytning vilde komme til at koste $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og da der har været talt om det afgaaede Ministeriums Stilling til denne Sag, ønsker jeg her at oplyse, at den Kommission, som har udarbejdet disse Forslag, og som har sluttet de foreløbige Overenskomster med de nye Garnisonsbyer, er nedsat den 18. Oktober 1909 af den forrige Krigsminister, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), som tillige den samme Dag skrev til Fredericia og Nyborg, at man desværre maatte meddele dem, at Garnisonerne vilde blive flyttede derfra. I Marts Maaned, hører jeg saa, har denne Kommission indberettet til den sidst afgaaede Forsvarsminister, at den maatte have et nyt Grundlag for sine Forhandlinger med Byerne. Jeg har gennem Finansudvalget udbedt mig Oplysninger om Sagen, ogsaa Kommissoriet og alle til Sagen hørende Dokumenter, bl. a. for deraf at se, om den sidst afgaaede Forsvarsminister, den Gang han gav sit Samtykke til, at der forhandlede videre, kunde se, at det drejede sig om $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr., om man har gjort dette op for ham og indberettet dette til ham. Hvis nemlig dette er Tilfældet, kan ingen mere end jeg beklage, at han ikke sagde dette til sine Kolleger, thi vi skulde i Sandhed have sørget for, at ikke alene Finansudvalget og Rigsdagen, men hver evige eneste Vælger hele Landet over inden Valget skulde have faaet dette at vide. Det er mig derfor magtpaaliggende at faa dette oplyst, skønt naturligvis intet politisk staa til at rette i denne Sag for os, hvis vi have lidt et Tab paa dette Punkt.

Naar der nu bliver sagt, at det skulde være for dyr en Ordning, som her er truffen, og at det skyldes det radikale Ministerium, at Ordningen er bleven saa dyr, saa vil jeg dertil sige, at hvis disse Kommuner have ment, da de stod overfor det radi-

kale Ministerium, at kunne skrue deres Priser op, saa forkast da disse Overenskomster her fra Rigsdagens Side nu, da Kommunerne staa overfor dette mandige Ministerium, der ikke alene har hele Højre, men ogsaa hele det Berntsenske Venstre med sig, og lad saa dette handlekraftige, stærke og dygtige Ministerium slutte nogle nye Kontrakter, som ere billigere, med Byerne.

Men for øvrigt er det underligt, at man kritiserer den Virksomhed, der her er udført af Oberst Thortsen, hvem ikke det sidst afgaaede Ministerium, men det forrige har betroet denne Opgave. Det er det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), som har skønnet, at Oberst Thortsen var den dygtigste Mand, man kunde sætte til dette Arbejde. Jeg kender intet ufordelagtigt om Oberst Thortsen, men jeg er ude af Stand til at bedømme, om han virkelig indenfor Ingeniørkorpset er den dygtigste dertil, jeg tror nemlig ikke, jeg kender ret mange andre end ham indenfor Ingeniørkorpset.

Man staaar altsaa frit, thi der er jo i alle Tilfælde i den sidst afgaaede Forsvarsministers Tid aldeles ikke sket nogen Billigelse af de opnaaede Resultater fra Ministeriets Side, ikke paa nogen Maade. Bemyndigelsen for Kommissionen, det vil sige for Oberst Thortsen, til at slutte Overenskomst er først afgiven den 9. November 1910 af den nuværende Forsvarsminister, saa Ansvaret baade for, hvem Kommissionen kom til at bestaa af, og paa Grundlag af hvilket Resultat den blev bemyndiget til at slutte Kontrakt, paa hviler ikke det Ministerium, jeg har haft den Ære at staa i Spidsen for.

Det glæder mig, som sagt, meget at høre, at vi komme tilbage til denne Sag, idet der bliver forelagt os Lovforslag, thi jeg havde jo nogen Grund til at tro, at vi ikke skulde komme tilbage til Sagen. Jeg havde Grund dertil, fordi jeg, da jeg efter den 10. December blev bekendt med den Skrivelse, der er tilstillet Finansudvalget den 6. December af den højtærede Forsvarsminister, deri saa, at efter at Indrigsministeriet ved Skrivelse af 9. forrige Maaned for sit Vedkommende har meddelt Bemyndigelse til, at Overenskomsterne endelig afsluttes, staaar der nu kun tilbage, at der skal tillægges Formanden i ovennævnte Kommission, Oberst Thortsen, den hertil fornødne Ordre. Det er i Sandhed ikke „kun“ det, der staaar tilbage. Der staaar tilbage, at Lovgivningsmagten ved Lov skal vedtage, at Garnisonerne skulde